

Dumnezeu mi-a vindecat căsnicia

de Alan Medinger (SUA)

În timpul unei recente perioade de liniște, Domnul mi-a arătat cum ar fi putut să fie astăzi viața mea. M-am văzut trăind singur în centrul comercial al orașului – singuratic și disperat, încă alergând după ceea ce nu satisface, căutând la alți bărbați ceea ce ei nu au de dat.

Willa, soția mea, ar fi locuit în altă parte, cu mânia și durerea din viața ei încă ascunse în interior. Am văzut-o pe fiica noastră mai mică, Beth, exprimându-și zilnic mânia împotriva unui tată care nu a înțeles niciodată nevoile ei și care în cele din urmă a părăsit-o. Fiica noastră mai mare, Laura, ar fi purtat o tristețe adâncă pentru un tată pe care îl iubea foarte mult. Fiul nostru, Steven, nu s-ar fi născut deloc.

Un om nou

Dar nu așa este viața mea. În noaptea de 26 noiembrie 1974, s-a născut un om nou. Poate ar fi mai exact să spun că un băiat s-a născut din nou și a început să devină bărbat.

În trecutul meu existau cele mai multe ingrediente văzute ca ducând în mod tipic la homosexualitate: un copil neplanificat, părinți care își doreau o fată, un frate care împlinise idealul tatălui mai mult decât mine, și un tată cu probleme emoționale severe care l-au făcut ca de-abia să fie capabil să facă față vieții el însuși, cu atât mai puțin să împlinească nevoile fiului său. Acum știu că acești factori nu au cauzat homosexualitatea mea. Mai degrabă răspunsurile mele la acești factori m-au influențat în această direcție.

Atracție de o viață față de bărbați

Atracția mea față de bărbați datează de când îmi amintesc. Presupun că aveam cam 12 ani când am început să-mi exprim atracțiile mele homosexuale. Dar, crescând în anii 1940 și 50, nu exista o subcultură gay, un stil de viață gay la care să aspir. Întotdeauna am presupus că mă voi căsători și că voi face ce voi putea mai bine. Soția mea Willa și cu mine am crescut ca și vecini, ne-am întâlnit în timpul liceului și apoi în colegiu relația noastră a devenit mai serioasă.

Era o fată minunată, populară și am crezut că puteam avea o viață bună împreună. Ne-am căsătorit și lucrurile au mers bine în anii de început. Dar cam prin al cincilea an al căsniciei noastre, după ce s-au născut cele două fiice ale noastre și presiunile normale ale vieții de familie și ale carierei au început să se adune, am devenit din nou activ din

punct de vedere homosexual. Am fost implicat în homosexualitate în următorii zece ani.

În timpul acelor ani am crezut că, exceptând această singură zonă mare, întunecată din viața mea, aveam totul. Aveam succes în afaceri, eram un stâlp al bisericii și aveam o familie minunată, inclusiv copii pe care îi luam în plasament. Din punct de vedere teologic, înțelesesem situația destul de bine. Toți bărbații și femeile comit păcat, și aceasta era zona mea personală de slăbiciune.

Urându-mi homosexualitatea

Poate fi greu de înțeles pentru mulți, dar îmi uram homosexualitatea mai mult decât își poate imagina cineva. Dar și mai rău era gândul de a renunța la ea. Nu știu de ce. Însemna chiar a căuta dragoste din partea altui bărbat? A valora ceva pentru un bărbat? A poseda masculinitatea altuia? Poate că era toate acestea, dar sexul cu un alt bărbat împlinea o anumită nevoie, oferea o anume ușurare sau scăpare pe care simțeam că trebuie să o am.

Mi-am închipuit că dacă țin lucrurile cât de cât sub control, formularul de înregistrare pe care Dumnezeu îl completa pentru mine va fi în favoarea mea și voi fi în ordine. Dar nu totul era sub control. Dorința nestăpânită creștea și ieșirile mele în oraș deveneau mai frecvente și mai nesăbuite. Căsnicia mea mergea atât de prost încât avea probabil să se destrame. Nu mai eram în stare să funcționez din punct de vedere heterosexual. Willa a înțeles care era problema, dar a hotărât să nu mă confrunte.

Puterea rugăciunii

Soția mea, bineînțeles, a fost cumplit de nefericită în acei ani. S-a alăturat unui grup de femei creștine mature în credință, care erau adevărate luptătoare în rugăciune. Deși nu le-a spus natura specifică a problemei, au început să se roage pentru căsnicia noastră. Willa a început să simtă că trebuia să-mi dea drumul. Dacă urma să se distrugă căsătoria noastră și eu odată cu ea, trebuia să lase să se întâmple. A fost în stare să-mi dea drumul, spiritual și emoțional.

Nu mult după aceasta, un prieten m-a rugat să merg la o întâlnire de rugăciune. M-am împotrivit mult timp, dar în cele din urmă am fost de acord să merg. Mi-a spus: „Ceea ce Domnul are pentru tine este mult mai bun decât îți poți

marturii

închipui”. Când am auzit aceasta, o pace mare a venit peste mine.

O mare schimbare

Pentru un privitor obișnuit, nu s-a întâmplat nimic spectaculos în acea noapte de noiembrie. Dar înăuntrul meu a avut loc o mare schimbare. În timp ce grupul mare de două sau trei sute de persoane se rugau și îl laudau pe Dumnezeu cu voce tare, l-am predat în tăcere viața mea, inclusiv homosexualitatea mea, lui Isus Hristos. Am recunoscut neajutorarea mea, că viața mea era o ruină, că eram doritor să-L las pe El să facă ce vrea cu viața mea.

Începând din acea zi, am început să recunosc că au avut loc o mulțime de miracole. Duse erau fanteziile mele homosexuale care păreau că rareori îmi părăsiseră mintea în cei 25 de ani dinainte. M-am îndrăgostit de Willa așa cum niciodată n-am știut că este posibil.

Poate mai important decât toate, Dumnezeu nu mai era un marcator îndepărtat. Era un Mântuitor care coborâse din cerul Lui și îmi adusese mântuire. Isus mă iubea și eu îl iubeam foarte mult. Pentru prima dată știam ce însemna să iubești și să fii iubit în schimb.

Pe vremea aceea, am simțit că Dumnezeu făcuse o vindecare totală, și este adevărat că atracția sexuală față de bărbați dispăruse. Dar homosexualitatea înseamnă mai mult decât a face sex cu cineva de același sex. Mai aproape de cauzele ei este o zdrobire adâncă, aproape o naștere ca a unui copil mort a masculinității sau feminității noastre. Cumva ca și băiețel, am închis o ușă creșterii mele în masculinitate. Dumnezeu m-a ajutat s-o deschid din nou.

Creștere în masculinitate

Convertirea mea a marcat reînceperea creșterea mele în masculinitate. Dumnezeu a lucrat în mod minunat pentru a îndepărta sentimentul meu puternic de nepotrivire față de bărbații „hetero”, cei care nu au experimentat niciodată homosexualitatea. El mi-a dat posibilitatea să devin un inițiator și un lider, roluri de care altădată m-am temut. Într-un mod minunat de blând, Dumnezeu a schimbat rolurile pe care eu și soția mea le luasem, ca să-mi asum conducerea cuvenită în familia noastră.

Datorită naturii neașteptate a vindecării mele de homosexualitate, sunt deseori întrebare: „Cât de completă este vindecarea ta... cu adevărat?” În replică, pot spune că a rezistat la testul timpului și a adus roada unei căsnicii binecuvântate.

Nu am fost ispitit din punct de vedere homosexual în ultimii zece ani. Prin ispită înțeleg dorința serioasă sau luarea în considerare a unui act homosexual cu cineva de același

sex. Am continuat să am și după vindecarea mea inițială o anumită dorință ca un bărbat mai în vârstă, mai puternic, „să aibă grijă de mine”. Și aceasta s-a dus, și văd bărbații ca frați, nu ca tați protectori.

Firește, am evitat literatura, filmele și alte situații care pot stârni pofta homosexuală. Când sunt întâlnite, așa cum vor fi, sau când cineva pe care îl consiliesc descrie circumstanțele unei căderi sexuale, ele stârnesc uneori unele sentimente sexuale. Totuși, acestea sunt minore și se diminuează cu trecerea timpului. Pot să mă mai uit la un bărbat arătos, dar Dumnezeu mi-a arătat în ultimii câțiva ani că aceasta se bazează pe invidie și pe obiceiuri din trecut. Când mă pocăiesc de invidie și continui să-l mulțumesc lui Dumnezeu pentru felul în care m-a făcut, și aceasta se întâmplă mai rar.

Mi se pune frecvent întrebarea care din nefericire este deseori considerată testul cu acid: „Ești excitat sexual de femeii în general?” Nu, nu sunt. Îmi iubesc soția, și de la vindecarea mea avem o relație sexuală / romantică minunată și plăcută. Dar ea este singura femeie cu care vreau să fac sex. Contactul sexual este destinat a fi expresia dragostei dintre doi oameni în contextul unui angajament pe viață. Numai din cauza căderii au bărbații probleme poftind femeii în afara acestei relații de angajament. De aceea pare improbabil ca Dumnezeu să înlocuiască homosexualitatea mea cu o heterosexualitate căzută. Îi mulțumesc pentru că m-a scutit de această luptă.

Sunt atât de recunoscător pentru că imaginea a „ceea ce ar fi putut fi” în viața mea astăzi nu s-a împlinit. Sunt implicat într-o slujbă cu program normal în lucrarea cu homosexualii. Așteptăm cu nerăbdare să sărbătorim a douăzeci și cincea aniversare a căsătoriei noastre. Cele două fiice ale noastre sunt acum la colegiu și Stephen, fiul nostru care „nu ar fi fost”, are opt ani și este bine. Și tatăl lui îl iubește foarte mult.

Informație adițională:

Copyright 1985, Alan Medinger. Alan este autorul cărții „Growth into Manhood” (Creștere în masculinitate), publicată în 2000 de Harold Shaw Publishers.